

Ikväll ska vi träffas i samtalsgrupper i församlingen och prata om ...

TVIVEL

Några tankar:

Som barn gick det att gå under Parkbron i Skellefteå. Man kunde klättra upp på nåt av brofundamenten för att sedan ta sig fram på de smala gångarna. Det var spännande om än dumdristigt och definitivt inte tillåtet.

Många år senare gick jag där igen tillsammans med Åsa som också ville återuppleva känslan av fara och spänning. Det visade sig vara mer farofyllt än vi trott eftersom många bräder fattades och man såg hur Skellefteälven virvlade där nere.

Ingen mänsklig bro kan vara helt säker men om ovansidan på bron ändå skulle symbolisera Gudstron där man kan lita på att den bär – så skulle "undergången" vara våra egna läror och uppfattningar där tvivlet till slut bildar fler och fler farliga fällor där man kan falla ner. Våra mänskliga idéer har sina luckor och tvivlet underminerar tron.

Ser att bilden har sina brister men jag tror ändå att jag begriper vad jag är ute efter att beskriva!?

TVIVLA INTE – TRO ALLENA

Tron är vår mötesplats med Jesus	Tvivlet för oss bort från den
Tron vet att han går vid vår sida	Tvivlet är en skärm mellan oss
Tron ger tillit att låta sig ledas	Tvivlet lurar in oss på andra vägar
Tron är en skön varm filt	Tvivlet låter isande vindar få grepp om vår själ
Tron bär hopp och förtröstan	Tvivlet perforerar vår tillvaro och gör den otrygg

Vi skadar inte Gud med våra tvivel men vi skadar oss själva. Därför säger Jesus: "Tvivla inte. Tro allenast!"